

Močila, crkva B. D. Marije, unutrašnjost, pogled prema svetištu

Ivy Lentić-Kugli

Centar za povijesne znanosti Sveučilišta u Zagrebu,
Odjel za povijest umjetnosti
(vanjski suradnik)

Izvorni znanstveni rad

Zavjetna crkva B. D. Marije u Močilama kraj Koprivnice — historijat i inventar

Zavjetna crkva sv. Marije u Močilama kraj Koprivnice jedan je i kvalitetan spomenik baroknog razdoblja u Podravini. Vrijednost te crkve još je značajnija jer je unutar skladne barokne arhitekture sačuvan i kvalitetan crkveni namještaj (oltari, propovjedaonica, pričesna ograda) iz 18. stoljeća. Sačuvani originalni barokni inventar predstavlja danas već rijetkost u tome području, gdje je, kao i drugdje u Hrvatskoj, došlo često do drastične historicizacije crkvenog inventara, naročito oltara.

Smatralo se da je na mjestu današnje zavjetne crkve sv. Marije u Močilama postajala već u srednjem vijeku kapelica posvećena B. D. Mariji. Rudolf Horvat¹ napominje da su tu kapelicu »podigli neki redovnici ili pustinjaci, koji u srednjem vijeku vole stanovati na osamljenim mjestima«, i nadalje da stara »predaja kaže, da su u Močilama živjeli 'bijeli fratri' sa crvenim križem, pa da su oni svoj posjed ostavili koprivničkom župniku«.

Prve točnije vijesti o povijesti te zavjetne crkve potječu iz 1548. godine, kada je kralj Ferdinand toj kapeli potvrdio darovnicu Ivana Ernušta Čakovečkog. U toj se darovnici spominje da je kapelu osnovao kanonik Andrija.²

Kanonska vizitacija od 2. travnja 1659. godine spominje da se kapela u Močilama »nalazi pod brežuljkom u lijevom vinorodnom kraju. Kapela je drvena i dobro pokrivena, a ima dostojan oltar«, opskrbljena je i misnim ruhom, koje se poimence spominje.³

U kanonskoj vizitaciji od 20. veljače 1680. godine spominje se kapela B. D. Marije u Močilama kao filijalna kapela župne crkve sv. Nikole u Koprivnici, a vizitator opisuje kapelu slijedećim riječima: »Kapelu nadoh napravljenu od drva, blatom omazanu i pobijeljenu. Sa zapadne strane ima kapela predvorje, koje se zajedno s kapelom nalazi pod istim i valjanim krovom. Nad krovom je drven tornjić, u kojem se čuva 1 posvećeno zvonu. Kapela ima drven i bojadisan strop, kao i drveni pod. Ima samo jedan oltar posvećen BD Mariji. Tu i tamo su stijene urešene slikama blaženih. Oko kapele nema groblja.«⁴

U kanonskoj vizitaciji od 18. rujna 1700. godine napominje se da je oltar B. D. Marije izradio stolar. Upravo oko te godine započinje i izgradnja nove zidane kapele. Pošto se sabralo dovoljno novaca, pristupa koprivnički župnik Andrija Hojnović gradnji nove zidane kapele. Tijekom 1700. godine izgrađeni su oko stare drvene kapele zidovi nove kapele visoki otprilike dva hvata. Bilo je zaključeno da će stara kapela ostati u svom prvotnom stanju sve dok se zidovi nove kapele ne podignu do potpune visine, kako bi se na njih moglo staviti krovšte.⁵

Još 1702. godine postojala je stara drvena kapela B. D. Marije, jer kanonska vizitacija od 17. srpnja 1702. godine napominje da će se stara drvena kapela porušiti čim nova zgrada bude dovršena.⁶ Već kanonska vizitacija od 10. veljače 1706. godine ustanovljuje da su iza posljednje vizitacije dovršeni zidovi i da je na novogradnju kapele stavljen krov. Godine 1710. nova je kapela već bila gotova, ožbukana i pobijeljena, a sagrađena je i sakristija, a u crkvi svod.⁷

Prema podacima iz kanonske vizitacije od 1. ožujka 1714. godine saznajemo da su u kapeli i njezinom predvorju postavljene klupe i da je kapela dobila novi obojen i pozlaćen oltar B. D. Marije.⁸

Detaljan opis novosagrađene barokne kapele B. D. Marije donosi kanonska vizitacija od 22. veljače 1716. godine:

Sažetak

Zavjetna crkva B. D. Marije u Močilama jedan je od najvrednijih spomenika baroknog razdoblja na području Podravine. Njezina vrijednost ne sastoji se samo u skladnom oblikovanju barokne arhitekture čistih volumena i vrlo odmjerjenog rasporeda masa i unutarnjeg prostora nego i u očuvanosti cjelovitog baroknog ansambla u interijeru. Crkva je bogato opremljena drvenim, polikromiranim i pozlaćenim namještajem i ostalim inventarom (oltari, propovjedaonica, pričesna ograda, sakristijski ormar, oltarski svijećnjaci i dr.), koji je dobro očuvan i vrlo kvalitetan. Takva je očuvanost cjeline — baroknog prostora i njegova inventara — danas već velika rijetkost, osobito na tom području Hrvatske.

Autorica je u ovom prikazu dala sažeti historijat i kronologiju gradnje crkve, rekonstruiranu na temelju kanonskih vizitacija, literature i drugih dokumenata, od prvih spomena u darovnici kralja Ferdinanda 1548. godine pa sve do najnovijih zahvata na obnovi crkve. Crkveni je inventar posebno detaljno obrađen i opisan.

Močila, crkva B. D. Marije, unutrašnjost, pogled prema koru

»Kapela je od temelja zidana, a lijepo je pobieljena izvana i iznutra. Kapela ima svod i zidani kor. Sa sjeverne je strane prizidana sakristija, nad kojom je također svod. Veliki žrtvenik ima sliku, koja prikazuje uzašašće bl. djevice Marije u nebo. Nad time je slika, koja prikazuje uskrsnuće Isusa Krista. Na sjevernom je zidu oltar sv. Katarine, djelo rezbara i stolara. (...) Pred crkvenim je ulazom drveno predvorje, a nad njim drveni toranj sa zvonovima.«⁹

Kapela B. D. Marije u Močilama imala je drveno predvorje sve do oko 1727. godine, kada počinju i pripreme za gradnju novog zidanog tornja.¹⁰ Već se u vizitaciji od 25. kolovoza 1731. godine spominje da se uz kapelu sv. Marije nalazi zidani toranj, koji još nije dovršen.¹¹

U kapeli su se već 1733. godine nalazila četiri oltara, koje potanko opisuje vizitacija od 17. svibnja 1738. godine: »Kapeli je naime u novije doba pridani zid, koji je spojen s prijašnjim tielom kapele. Isto tako je iznutra sagrađen kor nad velikim vratima; pred ovim pak vratima podignuto je u novije doba predvorje.« U tom, »novijem prigradenom dielu kapele, postavljen je oltar sv. Ivana Nepomuka, kojeg je na svoj trošak dao kod nekog drvoresca izraditi koprivnički župnik Grga Antun Igrčić.«¹² Oltar se nalazio na južnoj stijeni kapele.

Iz vizitacije od 17. siječnja 1742. godine saznajemo da je čitava kapela bila presvođena i da je podignut bio zidani kor. Na sjevernoj strani kapele postavljena je nova propovjedaonica, rad onog istog drvoresca koji je izradio i oltar sv. Ivana Nepomuka. On je oltar i propovjedaonicu lijepo pozlatio i ukrasio.¹³

U kanonskoj vizitaciji od 29. siječnja 1746. godine dan je

detaljan opis kapele B. D. Marije: »Zidana kapela bl. djevice Marije nalazi se pod svodom, a popođena je ciglom. Kapela je dobro pokrivena, a ima 4 oltara. Veliki je oltar bl. djevice Marije u kamenom potaracanom svetištu. Drugi je oltar sv. Matije i Valentina, treći sv. Katarine, a četvrti sv. Ivana Nepomuka. (...) Sakristija je zidana i pod svodom, a nalazi se na zapadnoj strani. Toranj je razmjerno visok i odgovara tielu kapele. U tornju, koji ima zelenom bojom obojadisanu kupolu, nalaze se 2 zvana. U kapelu vode četvera vrata, i to prva s juga, druga sa zapada, treća iz sakristije, a četvrta vrata sa sjevera, izpod zidanoga tornja.«¹⁴

Godine 1760. dobiva toranj kapele novi krov od hrastovih dašćica, koje su bile obojene zelenom bojom.¹⁵

Iz kanonske vizitacije od 19. srpnja 1768. godine saznajemo da je brigu o toj kapeli vodio pustinjač Marko Galović »koji nosi i habit (redovničku halju), jer je član trećega reda sv. Franje.«¹⁶

Već je godine 1778. čitava kapela bila popločena kamenom i upravo se izrađivao novi, peti oltar, za kojeg je već bilo pripravljeno mjesto, a spominje se također da je kapela imala orgulje.¹⁷

Kanonska vizitacija od 10. srpnja 1787. godine ističe da je kapela B. D. Marije »zidana i elegantna« i da se nalazi u dobrom stanju . . . »ima dovoljno liepoga pokućstva i svih potrebitih stvari . . . U tome joj pogledu može očitovati zavidati župna crkva u Koprivnici.«¹⁸

Tijekom vremena oštećeni su drveni dijelovi tornja, te je koprivnički župnik Franjo Trščanski sklopio dne 7. svibnja 1799. godine ugovor s tesarom njemačkog podrijetla iz Ko-

Močila, crkva B. D. Marije, glavni oltar

privnice Leopoldom Mödlingom za gradnju novog vrha na tornju. Na originalnom nacrtu, i to na poleđini, župnik je zapisao opasku: »Pogodil sem se s majstorom cimernanskem za delanje iznova turna močilskoga za rajnški 145 i dve vedre vina, 7. ma May 1799.« Za primljeno drvo izdao je tesar Mödling priznanicu na zaleđu svoga nacrta: »Richtig 50 fl. empfangen Leopold Mödling, Zimmer-Meister.«¹⁹

Godine 1807. bile su stare močilске orgulje prodane za 100 forinti kapeli sv. Lucije, a umjesto starih nabavljene su nove.²⁰

Zanimljivi su podaci iz kanonske vizitacije od 11. rujna 1810. godine. Ta vizitacija spominje nove orgulje i opisuje močilsku kapelu: »... nalazi se na teritorju grada Koprivnice, i to na župnikovom brežuljku, o čemu se (...) čuva darovnica kralja Ljudevita I. od godine 1356. Kapela je zidana, a ima 4 oltara. Glavni je oltar uzašasće bl. djevice Marije (Velika Gospa), a pobočni su oltari na čast sv. Katarine, sv. Valentina i sv. Ivana Nepomuka.«²¹

Godine 1864. popravljen je krov na kapeli, a nanovo je pozlaćen glavni oltar sv. Marije.²²

Godine 1880. obratio se koprivnički župnik Josip Beruta, dana 27. kolovoza, koprivničkom magistratu s molbom u kojoj navodi: »Ovožupna kapela bl. djevice Marije u Močilama trebala je više silnih popravaka. Poimence je treba-

lo veliki oltar s njegovim skalinama i oltar sv. Valentina — u koliko se tiče zidarskih radnji — popraviti; nadalje je trebalo skrhanu tarac popraviti, sakristiju iznova prekriti; zidove kapele i sakristije izvana i iznutra pokrpati, oličiti i do 5 metara visoko pobieliti, dvojna vrata s dovratnicima učvrstiti, zemlju oko kapele 26 centimetara izdubsti, da se preprieči utok vode u kapelu i da se time načini put tieku voda, koje se slievaju s briega.« Tesarske i zidarske radnje iznosile bi prema troškovniku 248 forinti i 65 novčića. Zbog veoma kišovitog vremena nije se moglo čekati s rado-vima, te ih je župnik i izveo.²³

Župnik Josip Beruta izveo je i neke značajnije promjene u toj kapeli. On podnosi 29. kolovoza 1884. godine molbu Duhovnom stolu u Zagrebu kako bi se s kapelom u Močilama spojila kapela sv. Vida, koja se nalazi u koprivničkim vinogradima u Pribislavcu. Kapela sv. Vida nalazila se već u ruševnom stanju, a nitko je nije želio popraviti. Kapela u Močilama ima četiri oltara, od kojih se oltar sv. Ivana Nepomuka nikada ne upotrebljava. Stoga župnik Beruta predlaže da se kapela sv. Vida poruši do temelja, a da se njezina građa proda na javnoj dražbi, dok bi se utržak upotrijebio za preinaku oltara sv. Ivana Nepomuka u kapeli B. D. Marije u Močilama, koji bi se posvetio sv. Vidu. Josip Beruta predlaže nadalje u vezi s trijemom koji se nalazio ispred pročelja kapele B. D. Marije u Močilama slijedeće: »Pred ulazom u kapelu stoji natkrit trijem, koji nije u sredini kapele, već je nekada dosta nezgrapno prizidan

Močila, crkva B. D. Marije, oltar sv. Katarine

uz jedan kraj kapele. Ako bude u istoj kapeli smješten oltar sv. Vida, tad je željeti, da taj trijem bude raširen i tako smješten, da svi, koji će za službe božje u njemu stajati, budu iz njega mogli kroz otvorene crkvene prozore i vrata čuti glas svećenika . . . »²⁴

Iste je 1884. godine župnik Josip Beruta dao izraditi koprivničkom obrtniku Martinu Sodiću nacrt za proširenje trijema kapele B. D. Marije, koji će biti 9 metara dug i 6 metara širok. Za izradu tog nacrta, koji na 3 metara visokom pročelju kapele predviđa dvojna vrata i tri prozora, tražio je Sodić 692 forinte. U dogovoru sa župnikom izradio je Sodić za 786 forinti troškovnik za preinaku oltara sv. Ivana Nepomuka u oltar sv. Vida, a također i za popravak i pozlatu ostalih triju oltara u kapeli, te za obnovu i bojenje čitave unutrašnjosti kapele, koja je stradala za vrijeme velikog potresa 1880. godine.²⁵

Duhovni stol nadbiskupije zagrebačke prihvatio je i odobrio prijedlog župnika Berute i 3. listopada 1884. godine dozvolio da se poruši kapela sv. Vida. Također je dozvoljeno da se prodajom građe spomenute kapele podigne u kapeli B. D. Marije u Močilama oltar sv. Vida. S tim se oltarom treba spojiti oltar sv. Ivana Nepomuka, kojeg se slika imala staviti na dostojno mjesto.²⁶

Koprivnički gradski magistrat potvrdio je i prihvatio sve župnikove prijedloge na svojoj sjednici od 20. prosinca 1884. godine.²⁷

Već slijedeće, 1885. godine, započeli su radovi na obnovi i preinaci kapele. Sve je radnje preuzeo poduzetnik, koprivnički rezbar i pozlatar Martin Sodić.²⁸

Godine 1924. došlo je do ponovnog popravka kapele. Tom je prilikom postavljen novi drveni krov na toranj i na krovu kapele. Majstor Webster iz Zagreba temeljito je popravio mijeh i orgulje.²⁹

Godine 1931. dobila je kapela u Močilama iz ostavštine Valenta Bedekovića 4.040 dinara sa svrhom da se nasuprot oltaru sv. Katarine podigne novi oltar sv. Elizabete. Župnik je iz Zagreba pozvao Josipa Kaplana, koji je u Močile došao 19. veljače 1931. godine. On je predložio da se podigne novi oltar, koji bi ljepotom i kvalitetom odgovarao oltaru sv. Katarine. No na žalost za to nije bilo dovoljno novaca.³⁰

Godine 1940. bio je dogovoren popravak oltara sv. Katarine s Albinom Rihardom.³¹

Kapela B. D. Marije u Močilama imala je krov prekriven šindrom, koja je bila već u vrlo lošem stanju. Zbog pomanjkanja novaca, kapela se nije prekrila crijepom, kako se namjeravalo, već ponovo lipovim daščicama.³²

Godine 1954. ponovno se popravljala kapela. S majstorom Ivanom Veselom načinjen je ugovor da se na crkvenom tornju postavi lim umjesto šindre. Radove na prekrivanju tornja limom obavili su majstori Rudolf Kovačec i Valent Šteković, a drvenu je građu izmijenio majstor Josip Bobek iz Čakovca.³³

Močila, crkva B. D. Marije, propovjedaonica

Močila, crkva B. D. Marije, oltar sv. Ivana Nepomuka

Močila, crkva B. D. Marije, oltar sv. Vida

Zbog jakog snijega popustile su roženice na južnoj strani krovišta 10. ožujka 1955. godine, te se krovšte pomaklo za kojih pola metra. Krov je popravljen i stavljen je crijep protiv volje Konzervatorskog zavoda, koji je tražio da se kapela opet prekrije šindrom. Novo pročelje izveo je majstor Blaž Balija iz Močila.³⁴

Kapela (danas župna crkva) B. D. Marije u Močilama spada među najvrednije spomenike kulture iz doba baroka u tom dijelu Podravine. Suzdržana jednostavnost, gotovo strogost, arhitekture s akcentom na dugački trijem i vertikalu visokog tornja skriva u svojoj unutrašnjosti kvalitetan i dekorativan inventar, drvene, polikromirane i pozlaćene oltare i propovjedaonicu iz prve polovice 18. stoljeća.

Glavni akcent interijeru daje monumentalni glavni oltar od polikromirana i pozlaćena drva, posvećen B. D. Mariji. Oltar je izrađen i postavljen 1714. godine. Zaprema cijelu visinu i širinu svetišta, arhitektonski je koncipiran i podijeljen u dva kata. U donjem višem dijelu oltara nalazi se u centru oltarska pala (ulje na platnu) koja prikazuje »Gospu s djetetom«, a smještena je između vitkih kolumna pozlaćenih kompozit kapitela. Između kolumna smješteni su veliki kipovi svetaca. Bočne kolumne u oba kata retabla uokvirene su prozračnim akantusovim lišćem izvedenim

na proboj. U gornjem dijelu oltara nalazi se slika (ulje na platnu) »Sv. Florijan«, koju uokviruju kolumnne pozlaćenih kompozit kapitela. Između kolumni smještene su skulpture svetaca. Oltar je nanovo pozlaćen 1864. godine, popravljen 1880. godine, a vjerojatno ga je prebojio 1885. godine koprivnički rezbar i pozlatar Martin Sodić.

Oltar sv. Katarine, izveden oko 1716. godine, tipičan je i kvalitetan drveni i polikromirani barokni oltar. Arhitektonski koncipiran oltar ima u donjem višem dijelu retabla oltarsku palu, koja prikazuje sv. Katarinu (ulje na platnu). Smještena je između kipova i tordiranih kolumni s pozlaćenim kompozit kapitelima. Kolumne nose snažno profiliran arhitrav. Iznad oltarske pale rustičan je prikaz krune s festonom. U gornjem dijelu retabla je atika sa slikom u sredini, koju uokviruju kipovi svetica. Oltar je po svoj prilici prebojio 1885. godine Martin Sodić, a oltarska je slika nezgrapno restaurirana i premazana. Oltar je popravljen i 1940. godine. Popravio ga je Albin Rihard.

Iz 1742. godine potječe kvalitetna drvena i polikromirana propovjedaonica. Barokno oblikovan i profiliran pulpiti ukrašen je pozlaćenom rezbarijom. Do pulpita vode stepenice s ogradom ukrašenom pravokutnim marmoriziranim ukkladama. Nad pulpitom je smješten raskošno dekoriran

krović snažno profilirana vanjskog ruba, ukrašen drvenim polikromiranim skulpturama.

Iz prve polovice 18. stoljeća potječe drveni polikromirani oltar sv. Valentina. Na visokoj menzi izdiže se vitki retabl koji u sredini ima oltarsku palu, koja prikazuje sv. Ivana Nepomuka (ulje na platnu). Ta se slika prije nalazila na oltaru sv. Ivana Nepomuka koji je kasnije prepravljen u oltar sv. Vida. Oltarska pala uokvirena je pilastrima i svetačkim kipovima. Snažno profiliran arhitrav nadvišen je atikom polukružna završetka. Sa svake strane atike postavljena je figura klečećeg anđela adoranta. U sredini atike je vijenac barokno oblikovanih oblaka. Na vrhu atike smješten je anđeo raširenih krila. Oltar je obnovljen 1865. godine, a prebojio ga je 1885. godine Martin Sodić.

Četvrti oltar u kapeli bio je oltar sv. Ivana Nepomuka izveden 1738. godine. Koprivnički župnik Josip Beruta dobio je 1884. godine dozvolu Duhovnog stola zagrebačke nadbiskupije da se poruši stara kapela sv. Vida u Pribislavcu i da se novac od prodaje građe upotrijebi za preinaku oltara sv. Ivana Nepomuka, »koji se nikad ne upotrebljava«. Župnik je sklopio 1884. godine ugovor s Martinom Sodićem za preinaku oltara sv. Ivana Nepomuka u oltar sv. Vida. Tada je i prenesena slika sv. Ivana Nepomuka na oltar sv. Valentina. Oltar sv. Vida arhitektonski je koncipiran s oltarskom palom u sredini, koja se nalazi između visokih i vitkih kolumna s pozlaćenim kapitelima, koji podržavaju profilirani arhitrav i pravokutnu atiku ukrašenu vazama i skulpturom. Oltarsku palu, koja prikazuje sv. Vida (ulje na platnu) naručio je župnik Beruta kod bečkog slikara Josipa Keplera 1885. godine.

Ispred glavnog oltara ističe se svojom elegancijom i ljepotom kamena pričešna ograda iz druge polovice 18. stoljeća, koja dijeli svetište od lađe. Ograda ima niz klesanih stupića u obliku stiliziranog slova »S«. »Kod nas su rijetko zapažene takve rokoko ograde, koje su načinjene kao pričešne klupe a ostvarene su pred oltarom tipa tabernakul i u Martijancu (1775.) i s istim motivima pred glavnim oltarom u Močilama.«²⁵

Iz prve polovice 19. stoljeća sačuvan je sakristijski ormar sastavljen od dva dijela. Donji dio ima dvije velike ladice, dok je u gornjem dijelu u sredini ormarić s dvostrukim vratacima, flankiran sa svake strane po jednim jednokorilnim ormarićem. Središnji dio nadvišen je atikom u obliku trapezoida. Sačuvani su i originalni okovi i brave od kovanog željeza iz doba bidermajera.

Od oltarske opreme sačuvali su se vrlo zanimljivi drveni i pozlaćeni oltarski svijećnjaci. Dva svijećnjaka imaju trobridne baze koje počivaju na nožicama u obliku voluta, dok je stup svijećnjaka izveden u obliku stojećeg kerubina odjevena u drapiranu i lepršavu tuniku. Anđeo je privio lijevu ruku na grudi, dok desnicom diže rezbarenu zdjelicu za svijeću. Drugi par svijećnjaka ima identično oblikovanu bazu, a stup je u obliku stojećeg anđela odjevena u lepršav drapiran plašt. Lijevo rukom anđeo pridržava plašt, dok u desnoj ruci drži rog obilja koji služi kao zdjelicu za svijeću. Ta četiri oltarska svijećnjaka predstavljaju kvalitetne i rijetke primjere drvenih pozlaćenih oltarskih svijećnjaka sa stupom u obliku karijatida. Na žalost su premazani, ali je još mjestimično vidljiva originalna pozlata.

Kapela B. D. Marije, danas istoimena župna crkva, predstavlja zbog kvalitete svoje arhitekture, a naročito zbog vrijednosti i sklada kvalitetnog drvenog polikromiranog i po-

Močila, crkva B. D. Marije, oltarski svijećnjak

zlaćenog inventara (oltari, propovjedaonica), značajan i vrijedan spomenik iz razdoblja baroka u tom dijelu Podravine. I upravo zbog vrijednosti i proriđenosti takve vrste crkvenog inventara potrebno je toj crkvi posvetiti maksimalnu brigu i pažnju, kako se ne bi nespretnim zahvatima zauvijek poremetio odnosno uništio vjekovni sklad interijera.

Bilješke

1
Rudolf Horvat: *Koprivničke crkve i kapele*, Hrvatska prošlost, Zagreb, 4, 1943, str. 42.

2
Leandar Brozović: *Grada za povijest Koprivnice*, Koprivnica, 1978, str. 105.

3
R. Horvat: nav. dj., str. 43.

4
R. Horvat: nav. dj., str. 45.

- 5
R. Horvat: nav. dj., str. 45—46.
- 6
R. Horvat: nav. dj., str. 46.
- 7
R. Horvat: nav. dj., str. 47.
- 8
R. Horvat: nav. dj., str. 47.
- 9
R. Horvat: nav. dj., str. 48.
- 10
R. Horvat: nav. dj., str. 48.
- 11
R. Horvat: nav. dj., str. 48.
- 12
R. Horvat: nav. dj., str. 49.
- 13
R. Horvat: nav. dj., str. 49.
- 14
R. Horvat: nav. dj., str. 50.
- 15
R. Horvat: nav. dj., str. 51.
- 16
R. Horvat: nav. dj., str. 52.
- 17
R. Horvat: nav. dj., str. 52.
- 18
R. Horvat: nav. dj., str. 52.
- 19
R. Horvat: nav. dj., str. 53.
- 20
R. Horvat: nav. dj., str. 53.
- 21
R. Horvat: nav. dj., str. 54.
- 22
R. Horvat: nav. dj., str. 54.
- 23
R. Horvat: nav. dj., str. 55.
- 24
R. Horvat: nav. dj., str. 56.
- 25
R. Horvat: nav. dj., str. 56—57.
- 26
R. Horvat: nav. dj., str. 57.
- 27
R. Horvat: nav. dj., str. 58.
- 28
R. Horvat: nav. dj., str. 58.
- 29
Koprivnica, Liber Memorabilium župe sv. Nikole (dalje: LMK)
- 30
LMK, nav. dj.
- 31
LMK, nav. dj.
- 32
LMK
- 33
LMK
- 34
LMK
- 35
Andela Horvat: *O baroku u srednjoj Podravini*, Podravski zbornik, 1977, str. 212.

Močila, crkva B. D. Marije, oltarski svijećnjak

Summary

Ivy Lentić-Kugli

The Votive Church of the Blessed Virgin Mary in Močila near Koprivnica — History and Inventory

The votive church of the Blessed Virgin in Močila is one of the most valuable baroque monuments on the territory of Podravina. It is harmoniously built with pure volumes and a very well balanced distribution of masses and interior space. Even more important, the entire baroque interior has been preserved. The church is richly appointed with wooden, polychrome and gilt furniture and other inventory (altars, pulpit, communion balustrade, sacristy cupboard, altar candlesticks etc) which are very well preserved and of excellent quality. A baroque space so well preserved in its entirety, including the inventory — is today a great rarity, particularly in this part of Croatia.

In this paper the author has offered a concise history and chronology of the building of this church, reconstructed from data recorded in canonical visitations, as well as other documents and literature, from the first mentions in the deed of gift issued by King Ferdinand in 1548 to the most recent renovation of the church. The paper also contains an especially detailed description of the church inventory.